

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/6/EY,

annettu 20 päivänä helmikuuta 2008,

direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan, 55 artiklan ja 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhteisön postipalvelujen kehittymisestä 7 päivänä helmikuuta 1994 antamassaan päätöslauselmassa ⁽⁴⁾ neuvosto määrittelee yhdeksi yhteisön politiikan tärkeimmistä tavoitteista postialalla postimarkkinoiden asteittaisen ja valvotun avaamisen kilpailulle sekä yleispalvelun tarjonnan takaamisen pysyvästi.
- (2) Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 97/67/EY ⁽⁵⁾ luotiin postialaa koskeva yhteisön tason sääntelykehys, muun muassa toimenpiteet yleispalvelun takaamiseksi ja enimmäisrajat postipalveluille, jotka jäsenvaltiot voivat varata yleispalvelun tarjoajilleen yleispalvelun ylläpitämiseksi ja joita on määrä vähentää asteittain, ja asetettiin aikataulu markkinoiden kilpailulle avaamisen jatkamista koskevien päätösten tekemiselle postipalvelujen sisämarkkinoiden luomiseksi.
- (3) Perustamissopimuksen 16 artiklassa korostetaan yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen tärkeää asemaa unionin yhteisten arvojen joukossa sekä niiden merkitystä sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämisessä. Siinä todetaan, että olisi huolehdittava siitä, että tällaiset palvelut toimivat sellaisin perustein ja edellytyksin, että ne voivat täyttää tehtävänsä.
- (4) Yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen myönteinen rooli korostui vuoden 2005 lokakuussa tehdyssä eurobarometri 219 -erityistutkimuksessa, joka osoitti, että postipalvelut ovat koko Euroopan unionissa käyttäjien eniten arvostamia yleistä taloudellista etua koskevia palveluja, sillä 77 prosenttia haastatelluista oli tyytyväisiä.
- (5) Koska postipalvelut ovat olennainen viestinnän ja tietojenvaihdon väline, niillä on erittäin keskeinen asema pyrittäessä sosiaalista, taloudellista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskeviin tavoitteisiin unionissa. Postiverkostoilla on tärkeitä alueellisia ja sosiaalisia ulottuvuuksia, jotka mahdollistavat keskeisten lähipalvelujen yleisen saatavuuden.
- ⁽¹⁾ EUVL C 168, 20.7.2007, s. 74.
⁽²⁾ EUVL C 197, 24.8.2007, s. 37. Lausunto annettu muun kuin paikallisen kuulemisen johdosta.
⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 11. heinäkuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 8. marraskuuta 2007 (EUVL C 307 E, 18.12.2007, s. 22) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 31. tammikuuta 2008.
⁽⁴⁾ EYVL C 48, 16.2.1994, s. 3.
⁽⁵⁾ EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (6) Postipalvelualan toimet olisi suunniteltava niin, että yhteisö saavuttaa perustamissopimuksen 2 artiklan mukaiset päämääränsä eli edistää taloudellisen toiminnan sopuisuista, tasapainoista ja kestävästä kehitystä koko yhteisössä, työllisyyden ja sosiaalisen suojelun korkeaa tasoa, kestävästä kasvusta, joka ei edistä rahan arvon alenemista, edistää hyvää kilpailukykyä ja talouden suorituskyvyn korkeaa lähentymisastetta, elintason ja elämänlaadun nousua sekä taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja yhteisvastuullisuutta jäsenvaltioiden välillä.
- (7) Euroopan postimarkkinat ovat viime vuosina muuttuneet rajusti, ja teknologinen edistys sekä sääntelyn purkamisesta johtuva kilpailun lisääntyminen ovat vauhdittaneet tätä kehitystä. Globalisaation takia on tärkeää omaksua ennakoiva ja kehitysmuonteinen asenne, jotta unionin kansalaiset eivät jäisi paitsi tällaisten muutosten eduista.
- (8) Vuoden 2005 maaliskuun 22 ja 23 päivänä kokoontunut Eurooppa-neuvosto toisti Lissabonin strategian väliarviosta antamissaan päätelmissä, että sisämarkkinoiden toteuttaminen on tärkeää kasvun edistämiseksi sekä uusien ja parempien työpaikkojen luomiseksi, ja korosti tehokkaiden yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen merkitystä kilpailukykyiselle ja dynaamiselle taloudelle. Näitä päätelmiä voidaan soveltaa myös postipalveluihin, joilla on olennaista merkitystä viestinnän ja kaupan alalle sekä sosiaaliselle ja alueelliselle yhteenkuuluvuudelle.
- (9) Euroopan parlamentti korosti postidirektiivin soveltamisesta 2 päivänä helmikuuta 2006 antamassaan päätöslauselmassa⁽¹⁾ tehokkaiden postipalvelujen sosiaalista ja taloudellista merkitystä ja tärkeää asemaa Lissabonin strategian puitteissa ja totesi, että tähänastiset uudistustoimet ovat aikaansaaneet postalialalla huomattavaa myönteistä kehitystä, muun muassa parannuksia laadussa, tehokkuudessa ja käyttäjälähtöisyydessä. Euroopan parlamentti kehotti päätöslauselmassaan komissiota, ottaen huomioon yleispalvelun velvoitteiden toisinaan selvästi erilaiset kehityssuunnat jäsenvaltioissa, keskittämään ennakoivaa tutkimusta tehdessään ponnistelunsa erityisesti tarjotun yleispalvelun laatuun sekä sen tulevaan rahoitukseen ja ehdottamaan kyseisen tutkimuksen puitteissa yleispalvelun määrittämää, soveltamisalaa ja asianmukaista rahoitusta.
- (10) Direktiivin 97/67/EY mukaisesti on tehty ennakoiva tutkimus, jossa kunkin jäsenvaltion osalta arvioidaan, mitä vaikutuksia yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisellä toteuttamisella vuonna 2009 on yleispalveluun. Lisäksi komissio on tehnyt yhteisön postialaa koskevan perusteellisen selvityksen, muun muassa tilannut tutkimuksia alan taloudellisesta, sosiaalisesta ja teknologisesti kehityksestä, ja kuullut laajalti asianomaisia osapuolia.
- (11) Ennakoivassa tutkimuksessa todetaan, että perustavoite eli yleispalvelun tarjonnan turvaaminen kestäväällä tavalla noudattaen jäsenvaltioiden direktiivin 97/67/EY mukaisesti määrittelemää laatustandardia voidaan saavuttaa koko yhteisössä vuoteen 2009 mennessä ilman, että on tarpeen säilyttää varatut palvelut.
- (12) Postimarkkinoiden asteittaisen kilpailulle avaamisen myötä yleispalvelun tarjoajilla on ollut riittävästi aikaa toteuttaa tarvittavat nykyaikaistamis- ja rakenneuudistustoimet, jotka ovat tarpeen niiden kannattavuuden varmistamiseksi pitkällä aikavälillä uusissa markkinaolosuhteissa, ja jäsenvaltiot ovat voineet mukauttaa sääntelyjärjestelmiään avoimempaan ympäristöön. Voidakseen tarvittaessa jatkaa nykyaikaistamis- ja rakenneuudistustoimia yleispalvelun tarjonnan alalla jäsenvaltiot voivat lisäksi käyttää hyväkseen kansallisen lainsäädännön osaksi saatamiselle varatun ajan suomia mahdollisuuksia ja sitä pitkää aikaa, joka on tarpeen tosiasiallisen kilpailun aikaansaamiseksi.
- (13) Ennakoiva tutkimus osoittaa, että palvelujen varaamista ei enää ole pidettävä suositeltavana yleispalvelun rahoitusratkaisuna. Tämän arvion taustalla on yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kiinnostus sisämarkkinoiden toteuttamiseen ja sen tuomiin mahdollisuuksiin kasvun ja työllisyyden alalla sekä tehokkaiden yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen yleisen saatavuuden varmistamiseen. Siksi on aiheellista vahvistaa postipalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisen lopullinen päivämäärä.
- (14) Postalialalla vallitsee useita muutosvoimia, kuten kysyntä ja vaihtelevat käyttäjätarpeet, organisatoriset muutokset, automaatio ja uusien teknologioiden käyttöönotto, perinteisten viestimien korvaaminen sähköisellä viestinnällä ja markkinoiden avaaminen. Jotta voidaan kohdata kilpailu, täyttää kuluttajien uudet vaatimukset ja varmistaa uudet rahoituslähteet, postipalvelujen tarjoajat voivat monipuolistaa toimintojaan tarjoamalla sähköisiä palveluja yrityksille tai muita tietoyhteiskunnan palveluja.

⁽¹⁾ EUVL C 288 E, 25.11.2006, s. 77.

- (15) Postipalvelun tarjoajia, nimetyt yleispalvelun tarjoajat mukaan lukien, kannustetaan parantamaan tehokkuutta vastauksena uusiin kilpailuhaasteisiin (kuten digitalisointi ja sähköinen viestintä), jotka poikkeavat perinteisistä postipalveluista, ja tämä edistää jo sinällään merkittävästi kilpailukyyn paranemista.
- (16) Markkinoiden täysimääräinen avaaminen edistää postimarkkinoiden laajenemista. Lisäksi se edistää pysyvien ja korkealaatuisten työpaikkojen säilymistä yleispalvelua tarjoavissa yrityksissä sekä uusien työpaikkojen luomista muiden toimijoiden ja tulokkaiden alalla sekä asiaan liittyvillä elinkeinoaloilla. Tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden toimivaltaa säännellä työehtoja postipalvelujen alalla, mikä ei kuitenkaan saisi johtaa vilpilliseen kilpailuun. Sosiaaliset näkökohdat olisi otettava asianmukaisesti huomioon valmisteltaessa markkinoiden avaamista.
- (17) Pelkkää kuljetusta ei olisi pidettävä postipalveluna. Suoramainontapostia, joka koostuu yksinomaan mainos-, markkinointi- tai myynninedistämismateriaalista ja sisältää vastaanottajan nimeä, osoitetta ja yksilöintinumeroa lukuun ottamatta vain samansisältöisen sanoman, voidaan pitää kirjelähetyksenä.
- (18) Parantuneen kilpailukyyn olisi lisäksi tehtävä mahdolliseksi postialan integroituminen vaihtoehtoisin viestintämuotoihin sekä annettava mahdollisuus korkeatasoisempien palvelujen tarjoamiseen yhä vaativammille käyttäjille.
- (19) Maaseudulla, muun muassa vuoristo- ja saarialueilla, postiverkostolla on merkittävä asema sikäläisen liiketoiminnan integroimisessa kansalliseen/globaaliin talouteen sekä sosiaalisia näkökohtia ja työllisyysnäkökohtia koskevan yhteenkuuluvuuden säilyttämisessä. Lisäksi syrjäisillä alueilla sijaitsevat maaseudun postikantorit voivat tarjota tärkeän infrastruktuuriverkon uusiin sähköisiin viestintäpalveluihin pääsemiseksi.
- (20) Postialaan läheisesti liittyvillä viestintämarkkinoilla tapahtuneella kehityksellä on ollut monenlaisia vaikutuksia yhteisön eri alueilla ja väestöosissa sekä postipalvelujen käytössä. Koska alueellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus olisi säilytettävä, ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden mahdollisuus mukauttaa joitakin erityisiä palveluja paikalliseen kysyntään käyttämällä direktiivin 97/67/EY tarjoamaa joustavuutta, on asianmukaista säilyttää kokonaisuudessaan direktiivissä säädetyt yleispalvelu ja siihen liittyvät laatuvaatimukset. On aiheellista selvittää nykykäytännön mukaisesti, että jäsenvaltioiden olisi edellytettävä postin keräilyä ja jakamista ainoastaan niinä arkipäivinä, joita ei ole kansallisessa lainsäädännössä määritelty yleisiksi vapaapäiviksi. Sen varmistamiseksi, että markkinoiden avaaminen hyödyttää myös jatkossa kaikkia käyttäjiä, erityisesti kuluttajia sekä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jäsenvaltioiden olisi seurattava ja valvottava markkinoiden kehitystä. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava direktiivin 97/67/EY mukaisesti käytettävissä olevia asianmukaisia sääntelytoimia, ja näin varmistettava, että postipalvelujen saatavuus vastaa myös jatkossa kuluttajien tarpeita, muun muassa varmistamalla tarvittaessa palvelujen vähimmäismäärä samoissa lähetyspaikoissa, sekä huolehtimalla erityisesti siitä, että postipalvelujen lähetyspaikkatiheys on asianmukainen maaseutualueilla ja syrjäisillä alueilla.
- (21) Yleispalvelu turvaa periaatteessa yhden keräilyn ja yhden jakelun kaikkien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden talouksiin tai toimitiloihin jokaisena arkipäivänä myös syrjäisillä tai harvaan asutuilla alueilla.
- (22) Laadukkaiden postipalvelujen tarjoaminen edistää merkittävästi sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan tavoitteen saavuttamista. Etenkin sähköinen liiketoiminta tarjoaa syrjäisillä ja harvaan asutuilla alueilla uusia mahdollisuuksia taloudelliseen toimintaan osallistumiseen, ja hyvien postipalvelujen saatavuus on tärkeä edellytys tälle toiminnalle.
- (23) Direktiivin 97/67/EY mukaan yleispalvelun tarjonnan olisi ensisijaisesti tapahduttava yleispalvelun tarjoajien nimeämisen kautta. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että yleispalvelu tarjotaan jäsenvaltion koko alueella. Kilpailun ja valinnanvaran lisääntymisen vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava käytössään enemmän joustavuutta valita kaikkein tehokkain ja tarkoituksenmukaisin mekanismi yleispalvelun saatavuuden takaamiseksi, minkä yhteydessä on noudatettava objektiivisuuden, avoimuuden, syrjimättömyyden, suhteellisuuden ja markkinoiden mahdollisimman vähäisen vääristämisen periaatteita, jotka ovat tarpeen postipalvelujen vapaan tarjonnan varmistamiseksi sisämarkkinoilla. Jäsenvaltiot voivat käyttää yhtä tai useampaa seuraavista vaihtoehdoista: yleispalvelun tarjonta markkinavoimin, yhden tai useamman yrityksen nimeäminen tarjoamaan yleispalvelun eri osia tai kattamaan jäsenvaltion alueen eri osia, sekä julkinen palvelunhankinta.

Jos jäsenvaltio päättää nimetä yhden tai useamman yrityksen tarjoamaan yleispalvelua tai sen eri osia, on varmistettava, että yleispalvelua koskevat laatuvaatimukset asetetaan yleispalvelun tarjoajille avoimella ja oikeasuhteisella tavalla. Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden yrityksen tarjoamaan yleispalvelua, sen olisi varmistettava, ettei yleispalveluvelvoitteissa ole päällekkäisyyksiä.

(24) On tärkeää, että käyttäjille tiedotetaan kattavasti tarjottavasta yleispalvelusta ja että postipalvelujen tarjoajat tuntevat yleispalvelun tarjoajien oikeudet ja velvollisuudet. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että käyttäjät saavat jatkuvasti yksityiskohtaista tietoa yksittäisten palvelujen ominaisuuksista ja saatavuudesta. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki tällaiset tiedot ovat saatavilla. On kuitenkin aiheellista sallia jäsenvaltioiden päättää itse siitä tavasta, jolla ne saattavat nämä tiedot yleisön saataville sen suuremman joustavuuden mukaisesti, jota jäsenvaltiot voivat noudattaa yleispalvelun tarjonnan varmistamiseksi muulla tavoin kuin yleispalvelun tarjoajan tai tarjoajien nimeämisen kautta.

(25) Toteutettujen tutkimusten perusteella ja ottaen huomioon postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisten mahdollisuuksien hyödyntäminen on aiheellista lopettaa varattujen palvelujen ja erityisoikeuksien käyttö keinona varmistaa yleispalvelun rahoitus.

(26) Joissakin jäsenvaltioissa voi silti olla tarpeen rahoittaa ulkoisesti yleispalvelun nettomääräisiä jäännöskustannuksia. Siksi on asianmukaista määritellä tarkkaan, mitä vaihtoehtoja yleispalvelun rahoittamiseksi on käytettävissä – kun tällainen rahoitus on tarpeen ja asianmukaisesti perusteltua – mutta jättää jäsenvaltioiden asiaksi valita käytettävät rahoitusmekanismit. Näitä vaihtoehtoja ovat muun muassa julkiset hankintamenettelyt, joihin kuuluu julkisia hankintoja koskevien direktiivien mukaisesti kilpailullinen neuvottelumenettely tai neuvottelumenettelyt, joissa hankintailmoitus joko julkaistaan tai ei julkaista, ja – kun yleispalveluvelvoitteet aiheuttavat yleispalvelulle nettokustannuksia, jotka muodostavat nimetylle yleispalvelun tarjoajalle kohtuuttoman rasitteen – julkinen kor-

vaus ja kustannusten jako palveluntarjoajien ja/tai käyttäjien kesken avoimella tavalla korvausrahoitukseen maksettavien tukiosuuksien muodossa. Jäsenvaltiot voivat käyttää myös muita yhteisön lainsäädännön mukaisia rahoituskeinoja, esimerkiksi päättää tarvittaessa, että voitot, jotka ovat peräisin yleispalvelun tarjoajien yleispalvelun piiriin kuulumattomasta toiminnasta, on osoitettava kokonaan tai osittain yleispalvelun nettokustannusten rahoittamiseen, edellyttäen että se on perustamissopimuksen mukaista. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa komissiolle rahoitusmekanismeista, joita on käytetty yleispalvelun nettokustannusten kattamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitetta noudattaa valtiontukia koskevia perustamissopimuksen määräyksiä, mukaan lukien tätä koskevat erityiset ilmoitusvaatimukset, ja komission olisi käsiteltävä näitä suunnitelmia kertomuksissa, joita sen olisi esitettävä säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiivin 97/67/EY soveltamisesta.

(27) Postipalvelujen tarjoajia voidaan vaatia osallistumaan yleispalvelun rahoittamiseen niissä tapauksissa, joissa on säädetty korvausrahoitusta. Määriteltäessä, mitä yrityksiä voidaan vaatia maksamaan tukiosuus korvausrahoitukseen, jäsenvaltioiden olisi arvioitava, voidaananko tällaisten yritysten tarjoamia palveluja käyttäjän näkökulmasta katsottuna pitää yleispalvelun piiriin kuuluvina palveluina, koska ne ovat riittävässä määrin yleispalvelua korvaavia, kun otetaan huomioon näiden palvelujen ominaispiirteet, myös lisäarvo, sekä aiottu käyttötarkoitus ja hinta. Näillä palveluilla ei välttämättä tarvitse olla kaikkia yleispalvelun ominaispiirteitä, kuten päivittäinen jakelu ja maanlaajuinen kattavuus.

(28) Määriteltäessä edellä tarkoitetuilta yrityksiltä vaadittavaa tukiosuutta yleispalvelun tarjonnan kustannuksien rahoittamiseen jossakin jäsenvaltiossa jäsenvaltioiden olisi suhteellisuusperiaatteen noudattamiseksi käytettävä avoimia ja syrjimättömiä perusteita, kuten näiden yritysten osuutta toimissa, jotka kuuluvat yleispalvelun piiriin kyseisessä jäsenvaltiossa. Jäsenvaltiot voivat vaatia niitä palveluntarjoajia, joiden edellytetään maksavan tukiosuus korvausrahoitukseen, ottamaan käyttöön asianmukaisen eriytetyn laskennan rahaston toiminnan varmistamiseksi.

- (29) Direktiivissä 97/67/EY tällä hetkellä säädettyjä avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteita olisi edelleen sovellettava kaikkiin rahoitusmekanismeihin, ja kaikkien tällä alalla tehtävien päätösten olisi perustuttava avoimiin, objektiivisiin ja todennettaviin perusteisiin. Erityisesti yleispalvelun nettokustannukset olisi kansallisen sääntelyviranomaisen valvonnassa laskettava niiden nettokustannusten erotuksena, joita nimetylle yleispalvelun tarjoajalle aiheutuu toisaalta toiminnasta yleispalveluvelvoitteiden alaisena ja toisaalta toiminnasta ilman niitä. Laskennassa olisi otettava huomioon kaikki muut olennaiset tekijät, myös kaikki yleispalvelua tarjoamaan nimetylle postipalvelujen tarjoajalle kertyvät markkinaedut, oikeus kohtuulliseen voittoon ja kustannustehokkuutta edistävät kannustimet.
- (30) Jos jäsenvaltiot päättävät saattaa alueellaan yleisön saataville lisä- tai täydentäviä palveluja, lukuun ottamatta sellaisia tässä direktiivissä määriteltyihin yleispalveluvelvoitteisiin liittyviä palveluja kuten eläkkeiden ja postiosoitusten jakelu maaseutualueilla, näiden palvelujen ei olisi kuuluttava tiettyjen yritysten rahoitusosuutta edellyttävien korvausmekanismien piiriin. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa myöntää rahoitusta tällaisille lisä- tai täydentäville palveluille perustamissopimuksessa vahvistettuja valtiontukisääntöjä noudattaen. Yleispalvelun tarjoajia lukuun ottamatta valtuutukset eivät saa velvoittaa tarjoamaan tällaisia lisäpalveluja.
- (31) On asianmukaista tarjota niille jäsenvaltioille, jotka ovat liittyneet unioniin direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi 10 päivänä kesäkuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/39/EY⁽¹⁾ voimaantulon jälkeen ja joilla on saattanut olla erityisiä vaikeuksia postimarkkinoidensa sujuvan sopeuttamisen osalta sen vuoksi, että ne liittyivät postin uudistusprosessiin myöhäisessä vaiheessa, sekä tietyille väestömäärältään pienille ja kooltaan rajoitetuille jäsenvaltioille, joilla on postipalvelujen kannalta erityisiä ominaispiirteitä, tai pinnanmuodostukseltaan erityisen hankalille jäsenvaltioille, joissa on huomattava määrä saaria, mahdollisuutta lykätä tämän direktiivin täytäntöön panemista rajatuksi ajaksi palvelujen varaamiseksi edelleen yleispalvelujen tarjoajille edellyttäen, että komissiolle on ilmoitettu asiasta. Tämän mahdollisuuden poikkeuksellinen luonne huomioon ottaen on myös syytä sallia tämän rajatun ajan ja palvelujen rajatun määrän osalta, että markkinansa täysin avanneet jäsenvaltiot voivat evätä toisessa jäsenvaltiossa toimivilta monopoleilta luvan toimia niiden alueella.
- (32) Komission olisi avustettava jäsenvaltioita tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyvissä eri tehtävissä, muun muassa nettokustannusten laskennassa. Tämän direktiivin yhdenmukaista soveltamista on määrä edistää myös kansallisten sääntelyviranomaisten yhteistyöllä tätä alaa koskevien vertailuarvojen ja suuntaviivojen edelleen kehittämiseksi.
- (33) Jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää yleisvaltuutuksia ja yksittäisiä toimilupia, kun se on perusteltua ja tavoitteeseen nähden oikeasuhtaista. Kuten kolmannessa direktiivin 97/67/EY soveltamista koskevassa kertomuksessa korostetaan, näyttää kuitenkin olevan tarpeen edelleen yhdenmukaistaa hyväksytyjä ehtoja, jotta voidaan vähentää palvelujen tarjonnan perusteettomia esteitä sisämarkkinoilta. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat esimerkiksi antaa postipalvelujen tarjoajien valita joko velvollisuuden tarjota palvelu tai osallistua toisen tarjoajan tarjoamasta palvelusta aiheutuneiden kustannusten rahoittamiseen, mutta ne eivät enää saisi samanaikaisesti vaatia tukiosuuden maksamista kustannustenjakojärjestelmään ja asettaa yleispalvelu- tai laatuvelvoitteita, joilla pyritään samaan tavoitteeseen. Lisäksi on aiheellista selvittää, että joitakin valtuutuksia ja toimilupia koskevia säännöksiä ei olisi sovellettava nimettyihin yleispalvelun tarjoajiin.
- (34) Kun useat postialan yritykset tarjoavat yleispalvelun piiriin kuuluvia palveluita, on aiheellista vaatia, että kaikki jäsenvaltiot arvioivat, olisiko postialan infrastruktuurin jotkin osat tai tietyt palvelut, joiden tarjonnasta vastaavat yleensä yleispalvelun tarjoajat, avattava muille samankaltaisia palveluja tarjoaville toimijoille, jotta edistetään tosiasiallista kilpailua ja/tai suojellaan kaikkia käyttäjiä varmistamalla postipalvelujen yleinen laatu. Jos on olemassa useita sellaisia yleispalvelun tarjoajia, joilla on alueelliset postiverkot, jäsenvaltioiden olisi myös arvioitava ja tarvittaessa varmistettava niiden yhteentoimivuus, jotta postilähetyksen ripeälle toimittamiselle ei aiheudu esteitä. Koska näiden osien tai palvelujen oikeudellinen ja markkinatilanne vaihtelee jäsenvaltioittain, on asianmukaista vaatia ainoastaan, että jäsenvaltiot tekevät tietoisia päätöksiä sääntelyn tarpeesta, laajuudesta ja välineistä sekä tarvittaessa kustannusten jaosta. Tällä säännöksellä ei olisi rajoitettava jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa toimia postiverkkoon pääsyn varmistamiseksi avoimin ja syrjimättömin ehdoin.

⁽¹⁾ EYVL L 176, 5.7.2002, s. 21.

- (35) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että postipalvelujen tarjoajat soveltavat direktiivin 97/67/EY mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn henkilötietojen suojelua koskevia yhteisön ja kansallisia säännöksiä, erityisesti niitä, jotka on annettu yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾.
- (36) Tämän direktiivin säännökset eivät saisi vaikuttaa pakkolunastusehtoja säänteleviin kansallisiin säännöksiin yleispalvelun tarjoamisen järjestämiseksi.
- (37) Koska postipalvelut ovat tärkeitä sokeille ja heikkonäköisille, on aiheellista vahvistaa, että markkinoiden avaaminen ei saisi estää niiden yleispalvelujen tarjoajien maksuttomien palvelujen jatkuvaa tarjoamista, joita jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön sokeita ja heikkonäköisiä varten voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti.
- (38) Täysin kilpaillussa ympäristössä on sekä yleispalvelun taloudellisen tasapainon varmistamisen että markkinoiden vääristymisen rajoittamisen kannalta tärkeää, että periaatteesta, jonka mukaan hintojen on heijastettava tavanomaisia kaupallisia olosuhteita ja kustannuksia, poiketaan ainoastaan yleisen edun suojelemiseksi. Tämä tavoite olisi saavutettava sallimalla jäsenvaltioiden edelleen soveltaa yhtenäistä hinnoittelua yksikköhintaisiin lähetyksiin, joita useimmiten käyttävät kuluttajat, myös pienet ja keskisuuret yritykset. Jäsenvaltiot voivat jatkaa yhtenäisen hinnoittelun soveltamista myös joihinkin muihin postilähetyksiin, kuten sanomalehtiin ja kirjoihin, yleisen edun suojelemiseksi ja siis esimerkiksi kulttuurisisällön saatavuuden, demokraattiseen yhteiskuntaan osallistumisen (lehdistönvapaus) sekä alueellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi.
- (39) Palvelujen tarjoamiseksi kaikille käyttäjille, myös yrityksille, joukkolähetysten postittajille sekä eri käyttäjiltä saadun postin kokoajille, yleispalvelun tarjoajat voivat käyttää hinnoittelussaan suurempaa joustavuutta kustannuslähtöisyysperiaatteen mukaisesti. Hinnoissa olisi otettava huomioon sellaiseen peruspalveluun verrattuna vältetyt kustannukset, joka kattaa kaikki ominaisuudet, joita tarjotaan yksittäisten postilähetysten keräilyyn, lajittelun, kuljetuksen ja jakelun osalta.
- (40) Kun otetaan huomioon kansalliset erityispiirteet niiden ehtojen sääntelyssä, joiden mukaisesti vakiintuneen yleispalvelun tarjoajan on toimittava täysin kilpaillussa ympäristössä, on aiheellista antaa jäsenvaltioiden päättää itse, miten ristikkäistukia voidaan valvoa parhaiten.
- (41) Täysin kilpailluille markkinoille siirtymisen huomioon ottaen ja jotta estetään ristikkäistukien kielteinen vaikutus kilpailuun, on aiheellista edelleen vaatia jäsenvaltioita velvoittamaan yleispalvelun tarjoajia käyttämään eriytettyä ja avointa laskentaa, rajoittamatta tarpeellisten muutosten tekemistä.

Tämän velvollisuuden myötä kansalliset sääntelyviranomaiset, kilpailuviranomaiset ja komissio saavat käyttöönsä tarvittavat tiedot yleispalvelua koskevien päätösten tekemiseksi ja markkinaolosuhteiden tasapuolisuuden valvomiseksi, kunnes kilpailu on tehokasta. Näiden sääntöjen yhdenmukaista soveltamista olisi voitava edistää yhteistyöllä, jota kansalliset sääntelyviranomaiset tekevät kehittääkseen tätä alaa koskevia vertailuarvoja ja suuntaviivoja.

Tämän eriytetyn ja avoimen laskennan olisi annettava jäsenvaltioille ja niiden kansallisille sääntelyviranomaisille riittävän yksityiskohtaiset kirjanpitoliedot

— yleispalvelua koskevien päätösten tekemiseksi,

— niiden käyttämiseksi apuna määritettäessä, johtavatko yleispalveluvelvoitteet nettokustannuksiin ja aiheuttavatko ne yleispalvelun tarjoajille kohtuuttoman taloudellisen rasitteen,

— sen varmistamiseksi, että yleispalvelun hinnoittelussa noudatetaan tässä direktiivissä esitettyjä hinnoitteluperiaatteita,

— sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä esitettyjä päätelmäsuperiaatteita noudatetaan, ja

— markkinaolosuhteiden tasapuolisuuden valvomiseksi, kunnes kilpailu on tehokasta.

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

- (42) Muilla palvelualoilla sovellettavien sääntöjen mukaisesti ja kuluttajansuojan tehostamiseksi on asianmukaista ulottaa valitusmenettelyjä koskevien vähimmäisperiaatteiden soveltaminen myös muihin kuin yleispalvelun tarjoajiin. Valitusten käsittelymenettelyjen tehostamiseksi on aiheellista rohkaista käyttämään tuomioistuimen ulkopuolisia riitojenratkaisumenettelyitä, siten kuin ne on määritelty tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetussa komission suosituksessa 98/257/EY ⁽¹⁾ ja kuluttajariitojen sovitteluun osallistuvia tuomioistuinten ulkopuolisia elimiä koskevista periaatteista 4 päivänä huhtikuuta 2001 annetussa komission suosituksessa 2001/310/EY ⁽²⁾. Kuluttajien etuja voitaisiin edistää myös parannetulla toimijoiden yhteentoimivuudella, joka perustuu pääsyyn tiettyihin infrastruktuurin osiin ja palveluihin, ja vaatimuksella kansallisten sääntelyviranomaisten ja kuluttajansuojaelinten välisestä yhteistyöstä.

Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa otettava käyttöön takaisinmaksu- ja/tai korvausjärjestelmä postipalvelujen käyttäjien etujen suojelemiseksi silloin, kun postilähetyksiä varastetaan, katoaa tai ne vahingoittuvat.

- (43) Direktiivissä 97/67/EY säädetään, että tietyistä toimenpiteistä päätetään menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽³⁾ mukaisesti.
- (44) Päätöstä 1999/468/EY on muutettu päätöksellä 2006/512/EY, jolla otettiin käyttöön valvonnan käsittävää sääntelymenettely sellaisista laajakantoisista toimenpiteistä päättämiseksi, joiden tarkoituksena on muuttaa perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen annetun perussäädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös kumoamalla joitain näitä osia tai täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla.
- (45) Komissiolle olisi erityisesti annettava valtuudet päättää toimenpiteistä siltä osin kuin on kyse palvelun laatustandardien tulevasta mukauttamisesta tekniikan kehitykseen tai markkinakehitykseen sekä ulkopuolisten elinten riip-

pumattomina suorittamaa valvontaa koskevista vakioolosuhteista. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 97/67/EY muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

- (46) Komitean, joka avustaa komissiota direktiivin 97/67/EY mukaisesti, olisi seurattava yleispalvelujen tarjonnan kehitystä jäsenvaltioissa.
- (47) Kansallisten sääntelyviranomaisten asema säilyy todennäköisesti keskeisenä erityisesti niissä jäsenvaltioissa, joissa siirtymistä kilpailuun ei ole vielä saatettu päätökseen. Sääntely- ja toiminnallisten tehtävien erottamisen periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi taattava kansallisten sääntelyviranomaisten riippumattomuus, jotta varmistetaan niiden päätösten puolueettomuus. Tämä riippumattomuuden vaatimus ei rajoita jäsenvaltioiden institutionaalista itsemääräämisoikeutta, niiden perustuslaillisia velvollisuuksia eikä puuttumattomuuden periaatetta suhteessa jäsenvaltioiden omistusoikeusjärjestelmiin, siten kuin perustamissopimuksen 295 artiklassa määrätään. Kansallisille sääntelyviranomaisille olisi niille määrättyjen tehtävien hoitamiseksi annettava tarpeelliset voimavarat henkilöstön, asiantuntemuksen ja rahoituksen osalta.
- (48) Koska sääntelytehtävien hoitamiseen osallistuu usein erilaisia kansallisia elimiä, on asianmukaista noudattaa avoimuutta tehtävänjaossa ja vaatia niitä eri elimiä, jotka vastaavat alan sääntelystä, kilpailusääntöjen soveltamisesta ja kuluttaja-asioista, tekemään yhteistyötä, jotta varmistetaan niiden tehtävien tehokas hoitaminen.
- (49) Kaikilla osapuolilla, joita kansallisen sääntelyviranomaisen päätös koskee, olisi oltava oikeus hakea siihen muutosta elimeltä, joka on kyseisestä viranomaisesta riippumaton. Tämä elin voi olla tuomioistuin. Tällä muutoksenhakumenettelyllä ei vaikuteta kansallisten tuomioistuinjärjestelmien toimivallan jakoon eikä rajoiteta kansallisen oikeuden mukaisia oikeushenkilöiden tai luonnollisten henkilöiden oikeuksia. Oikeusvarmuuden ja markkinoiden vakauden takaamiseksi on tarpeen huolehtia siitä, että kansallisten sääntelyviranomaisten päätökset ovat voimassa väliaikaisesti, kunnes nämä menettelyt on saatettu päätökseen.

⁽¹⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 109, 19.4.2001, s. 56.

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

- (50) Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi direktiivin 97/67/EY mukaisia tehtäviään suorittaessaan tehtävä tarvittaessa yhteistyötä jäsenvaltioiden muiden sääntelyelinten ja komission kanssa. Tällä voidaan edistää postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittymistä ja auttaa varmistamaan tämän direktiivin säännösten yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja erityisesti aloilla, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä, jolla pannaan täytäntöön yhteisön lainsäädäntöä, annetaan kansallisille sääntelyviranomaisille laaja harkintavalta asianomaisten sääntöjen soveltamisessa. Tällainen yhteistyö voi tapahtua muun muassa komissiota tämän direktiivin mukaisesti avustavassa komiteassa tai eurooppalaisista sääntelyviranomaisista koostuvassa työryhmässä. Jäsenvaltioiden olisi päätettävä, mitkä elimet ovat tässä direktiivissä tarkoitettuja kansallisia sääntelyviranomaisia.
- (51) Voidakseen hoitaa tehtävänsä tehokkaasti kansallisten sääntelyviranomaisten on kerättävä markkinatoimijoilta tietoa. Tietopyyntöjen olisi oltava oikein suhteutettuja eivätkä ne saisi aiheuttaa yrityksille kohtuutonta rasitetta. Myös komission saattaa olla tarpeen kerätä tällaisia tietoja, jotta se voi täyttää yhteisön lainsäädännön mukaiset veloitteensa. Tietojen saajan olisi turvattava tietojen luotamuksellisuus voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.
- (52) Komission olisi määräajoin annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus direktiivin 97/67/EY soveltamisesta, jotta nämä toimitukset pysyisivät selvillä postipalvelujen sisämarkkinoiden kehityksestä.
- (53) Tämä direktiivi ei vaikuta työoikeuteen, toisin sanoen lakisääteisiin tai sopimuksiin perustuviin työsuhteen ehtoihin, joita jäsenvaltioiden soveltavat yhteisön oikeuden mukaisesti kansallisessa lainsäädännössään, mukaan luetuna työterveys, työturvallisuus sekä työnantajien ja työntekijöiden väliset suhteet. Tämä direktiivi ei myöskään vaikuta jäsenvaltioiden sosiaaliturvalainsäädäntöön. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa ottaa työehdot huomioon valtuutusmenettelyissään avoimuus- ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti.
- (54) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että perustetaan riittävästi lähetyspaikkoja ja otetaan siten huomioon maaseutualueiden ja harvaan asuttujen alueiden käyttäjien tarpeet. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lähetyspaik-
- koja on näillä alueilla riittävän tiheässä yleispalveluvelvoitteen täyttämiseksi.
- (55) Alan sääntelykehityksen voimassa pitämiseksi olisi direktiivissä 97/67/EY säädetty voimassaolon umpeutumispäivä poistettava. Säännöksiä, joita ei ole muutettu tällä direktiivillä, sovelletaan edelleen. Palvelut, joita jäsenvaltiot voivat edelleen varata täytäntöönpanokauden aikana, on määritelty direktiivissä 97/67/EY.
- (56) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitteita, jotka ovat yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden toteuttaminen, yleispalvelun yhteisen tason turvaaminen kaikille käyttäjille ja yhdenmukaisten periaatteiden vahvistaminen postipalvelujen sääntelyä varten, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (57) Sen vuoksi direktiivi 97/67/EY olisi muutettava tämän mukaisesti.
- (58) Tämä direktiivi on johdonmukainen muiden palveluja koskevien yhteisön säädösten kanssa. Jos tämän direktiivin säännös on ristiriidassa jonkin muun yhteisön säädöksen, erityisesti sisämarkkinoiden palveluista 12 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY⁽¹⁾ kanssa, tämän direktiivin säännökset ovat ensisijaisia ja kaikilta osin sovellettavissa postialaan.
- (59) Tämä direktiivi ei vaikuta perustamissopimuksessa vahvistettujen kilpailusääntöjen eikä palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien sääntöjen soveltamiseen. Jos yleispalvelun rahoitusmekanismeihin liittyy jäsenvaltion myöntämä tai valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, tällä direktiivillä ei rajoiteta jäsenvaltioiden velvollisuutta noudattaa perustamissopimuksessa vahvistettuja valtioneuvoston sääntöjä.

(¹) EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36.

(60) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽¹⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan tämän direktiivin ja sen kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 97/67/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tällä direktiivillä vahvistetaan yhteiset säännöt, jotka koskevat:

- postipalvelujen tarjoamisen edellytyksiä,
- postin yleispalvelujen tarjontaa yhteisössä,
- yleispalvelujen rahoitusta sellaisin edellytyksin, joilla tataan näiden palvelujen pysyvä tarjoaminen,
- yleispalvelun tarjoamisen hinnoitteluperiaatteita ja sitä koskevan laskennan avoimuutta,
- yleispalvelun tarjoamista koskevien laatustandardien vahvistamista ja niiden noudattamista koskevan järjestelmän perustamista,
- teknisten standardien yhdenmukaistamista,
- riippumattomien kansallisten sääntelyviranomaisten perustamista."

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. 'postipalveluilla' palveluja, joihin kuuluu postilähetysten keräily, lajittelu, kuljetus ja jakelu,";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a 'postipalvelujen tarjoajalla' yritystä, joka tarjoaa yhtä tai useampaa postipalvelua,";

c) korvataan 2 kohdassa ilmaisu "yleisellä postiverkolla" ilmaisulla "postiverkolla";

d) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. 'lähetyspaikoilla' fyysisiä toimipaikkoja, myös joko yleisille alueille tai postipalvelun tarjoajien tiloihin sijoitettuja yleisön käyttöön tarkoitettuja postilaatikoita, joihin lähettäjät voivat jättää postiverkkoon toimitettavia postilähetyksiä,";

e) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. 'keräilyllä' postipalvelun tarjoajan suorittamaa postilähetysten keräilyä,";

f) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. 'postilähetyksellä' postipalvelun tarjoajan kuljetettavaa valmista lähetystä, joka on osoitettu jollekin vastaanottajalle. Tällaiset lähetykset voivat kirjelähetysten lisäksi olla esimerkiksi kirjoja, luetteloita, sanomalehtiä ja aikakausjulkaisuja sekä postipaketteja, jotka sisältävät joko kaupallista arvoa omaavaa tai sitä vailla olevaa tavaraa,";

g) kumotaan 8 kohta;

h) kumotaan 12 kohta;

i) korvataan 13 kohta seuraavasti:

"13. 'yleispalvelujen tarjoajalla' julkista tai yksityistä postipalvelun tarjoajaa, joka huolehtii jäsenvaltion alueella kokonaan tai osittain postin yleispalveluista ja joka on 4 artiklan mukaisesti ilmoitettu komissiolle,";

⁽¹⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

j) korvataan 14 kohta seuraavasti:

"14. 'valtuutuksella' mitä tahansa lupaa, jossa määritellään erityisesti postialaa koskevia oikeuksia ja velvoitteita ja jonka nojalla yritykset voivat tarjota postipalveluja sekä tarvittaessa perustaa ja/tai käyttää verkkojaan tällaisten palveluiden tarjoamiseen joko yleisvaltuutuksen tai yksittäisten toimilupien muodossa, sellaisina kuin ne ovat seuraavasti määritelyinä:

— 'yleisvaltuutuksella' tarkoitetaan valtuutusta, jota voidaan säännellä joko yleisellä toimiluvalla tai yleisellä lainsäädännöllä, jolloin ei ole merkitystä, edellyttääkö tämä sääntely rekisteröinti- tai ilmoitusmenettelyä, ja joka ei edellytä, että kyseisen postipalvelujen tarjoajan olisi saatava kansalliselta sääntelyviranomaiselta nimenomainen päätös ennen tästä valtuutuksesta johtuvien oikeuksien käyttämistä,

— 'yksittäisellä toimiluvalla' kansallisen sääntelyviranomaisen myöntämää valtuutusta, jolla annetaan postipalvelujen tarjoajalle erityisiä oikeuksia tai jolla mahdollisesti sovellettavan yleisvaltuutuksen lisäksi tarvittaessa asetetaan yrityksen toiminnalle erityisiä velvoitteita, jolloin postipalvelujen tarjoajalla ei ole oikeutta käyttää kyseisiä oikeuksia ennen kuin se on saanut kansallisen sääntelyviranomaisen päätöksen asiasta,";

k) korvataan 17 kohta seuraavasti:

"17. 'käyttäjällä' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka lähettäjänä tai vastaanottajana käyttää hyväkseen tarjottuja postipalveluja,";

l) korvataan 19 kohta seuraavasti:

"19. 'olennaisilla vaatimuksilla' yleistä etua koskevia, muita kuin taloudellisia syitä, joiden vuoksi jäsenvaltio saattaa joutua säättämään postipalvelujen tarjoamista koskevia ehtoja. Näitä syitä ovat kirjessalaisuus, verkon turvallisuus vaarallista tavaraa kuljettaessa, lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin ja/tai kansallisten työmarkkinaosapuolten neuvottelemiin työehtosopimuksiin perustuvien työehtojen ja työolojen ja sosiaaliturvajär-

jestelmien noudattaminen yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti, ja perustelluissa tapauksissa tietosuoja, ympäristön suojeleminen ja aluesuunnittelu. Tietosuoja voi käsittää henkilötietojen suojaamisen, välitettyjen tai talletettujen tietojen luottamuksellisuuden sekä yksityiselämän suojaamisen,";

m) lisätään kohta seuraavasti:

"20. 'yksikköhintaan tarjotuilla palveluilla' postipalveluja, joiden hinta vahvistetaan yleispalvelun tarjoajia koskevissa yleisissä ehdoissa yksittäisten postilähetysten osalta."

3) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä siitä huolehtimiseksi, että yleispalvelu on taattu vähintään viitenä työpäivänä viikossa, paitsi poikkeukselliseksi katsotuissa tilanteissa tai maantieteellisissä olosuhteissa, ja että yleispalvelu kattaa vähintään:

— yhden keräilyn,

— yhden jakelun jokaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle perillekantona tai poikkeuksellisesti kansallisen sääntelyviranomaisen harkintansa mukaan määrittelemien ehdoin yhden jakelun asianmukaisesti asennettuihin laitteisiin,";

b) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat nostaa yleispalvelua koskevaa postipakettien painorajaa enintään 20 kg:aan asti ja määrätä tällaisten postipakettien perillekantoa koskevista erityisjärjestelyistä.

Huolimatta yksittäisen jäsenvaltion määräämästä yleispalvelua koskevasta postipakettien painorajasta jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että muista jäsenvaltioista tulevat enintään 20 kg:n painoiset postipaketit toimitetaan perille niiden alueella,";

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kyseisten postilähetysten vähimmäis- ja enimmäiskoot ovat ne, jotka on vahvistettu Maailman postiliiton hyväksymissä asioita koskevilla säännöksissä.”

4) Korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että yleispalvelun tarjoaminen taataan, ja ilmoitettava komissiolle toimenpiteistä, joita jäsenvaltio on toteuttanut täyttääkseen tämän velvoitteen. Yleispalvelun tarjonnan varmistamiseksi toteutetuista jäsenvaltioiden toimenpiteistä on ilmoitettava 21 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

2. Jäsenvaltiot voivat nimetä yleispalvelun tarjoajaksi yhden tai useamman yrityksen, jotta jäsenvaltion koko alue voi tulla katetuksi. Jäsenvaltiot voivat nimetä eri yrityksiä tarjoamaan yleispalvelun eri osatekijöitä ja/tai kattamaan jäsenvaltion alueen eri osia. Jos ne tekevät niin, niiden on yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettava yleispalvelun tarjoajia koskevat velvoitteet ja oikeudet, ja julkaistava ne. Jäsenvaltioiden on erityisesti toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ehdot, joilla yleispalvelu myönnetään, perustuvat avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteisiin, ja että ne siten takaavat postin yleispalvelun tarjonnan jatkuvuuden, kun otetaan huomioon sen huomattava merkitys sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden kannalta.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle nimeämiensä yleispalvelun tarjoajien nimet. Yleispalvelun tarjoajan nimeämistä on tarkasteltava uudelleen määräajoin ja sitä on tutkittava tässä artiklassa vahvistetut ehdot ja periaatteet huomioon ottaen. Jäsenvaltioiden on kuitenkin huolehdittava siitä, että nimeämiskauden pituus on riittävä investointien takaisin saamiseksi.”

5) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä sellaisia toimenpiteitä, joita jäsenvaltiot toteuttavat perustamissopimuksessa ja erityisesti sen 30 ja 46 artiklassa tunnustettujen yleistä

etua, muun muassa julkista moraalialia, yleistä turvallisuutta, mukaan lukien rikosten tutkinta, ja yleistä järjestystä koskevien vaatimusten mukaisesti.”

6) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä huolehtiakseen siitä, että yleispalvelun tarjoaja tai tarjoajat antavat käyttäjille ja postipalveluja tarjoaville yrityksille säännöllisesti riittävän tarkkaa ja ajan tasalla olevaa tietoa tarjottavan yleispalvelun ominaisuuksista, erityisesti näiden palvelujen käytön yleisistä ehdoista sekä hinnoista ja laatutasosta. Nämä tiedot on julkaistava asianmukaisella tavalla.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, millä tavoin ensimmäisen kohdan mukaisesti julkaistavat tiedot asetetaan saataville.”

7) Korvataan 3 luvun otsikko seuraavasti:

”Yleispalvelun rahoittaminen”

8) Korvataan 7 artikla seuraavasti:

”7 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa myöntää tai pitää voimassa postipalvelujen käyttöönottoa ja tarjontaa koskevia yksin- tai erityisoikeuksia. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa yleispalvelun tarjonnan yhdellä tai useammalla 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista tavoista tai muulla perustamissopimuksen mukaisella tavalla.

2. Jäsenvaltiot voivat varmistaa yleispalvelun tarjonnan hankkimalla niihin kuuluvia palveluja noudattaen julkisiin hankintoihin sovellettavia sääntöjä, joihin kuuluvat vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY (*) mukaisesti kilpailun perustuva neuvottelumenettely tai neuvottelumenettelyt, joissa hankintailmoitus joko julkaistaan tai ei julkaista.

3. Jos jäsenvaltio toteaa, että yleispalveluvelvoitteet, joista on säädetty tässä direktiivissä, johtavat nettokustannuksiin, laskettuna siten, että otetaan liite I huomioon, ja aiheuttavat yleispalvelun tarjoajalle tai tarjoajille kohtuuttoman taloudellisen rasitteen, se voi ottaa käyttöön:

a) järjestelmän, jolla myönnetään asianomaisille yrityksille korvaus julkisista varoista; tai

b) järjestelmän, jolla yleispalveluvelvoitteiden nettokustannukset jaetaan palvelujen tarjoajien ja/tai käyttäjien kesken.

4. Jos nettokustannukset jaetaan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat perustaa korvausrahaston, jota voidaan rahoittaa palveluntarjoajilta ja/tai käyttäjiltä perittävillä maksuilla ja jota tätä tarkoitusta varten hallinnoi edunsaajasta tai edunsaajista riippumaton elin. Jäsenvaltiot voivat asettaa 9 artiklan 2 kohdan mukaisen valtuutusten myöntämisen ehdoksi sen, että palvelun tarjoajat velvoitetaan maksamaan tukiosuus mainittuun rahastoon tai noudattamaan yleispalveluvelvoitteita. Edellä 3 artiklassa säädettyjä yleispalvelun tarjoajien yleispalveluvelvoitteita voidaan rahoittaa tällä tavalla.

5. Jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että korvausrahastoa perustettaessa sekä 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tukiosuuksien suuruutta vahvistettaessa noudatetaan avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteita. Päätösten, jotka tehdään 3 ja 4 kohdan mukaisesti, on perustuttava objektiivisiin ja todennettaviin perusteisiin, ja ne on julkistettava.

(*) EUVL L 134, 30.4.2004, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/97/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 107)."

9) Korvataan 4 luvun otsikko seuraavasti:

"Postipalvelujen tarjoamisen ja postiverkkoon pääsyn ehdot"

10) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ottaa yleispalvelun piiriin kuulumattomia palveluja varten käyttöön yleisvaltuutuksia, siinä laajuudessa kuin se on tarpeen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi.

2. Jäsenvaltiot voivat ottaa yleispalvelun piiriin kuuluvia palveluja varten käyttöön valtuutusmenettelyjä, yksittäiset toimitukset mukaan lukien, siinä laajuudessa kuin se on tarpeen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi ja yleispalvelun tarjoamisen turvaamiseksi.

Valtuutusten myöntämisen ehdoksi voidaan

— määrätä yleispalveluvelvoitteita,

— tarvittaessa ja jos se on perusteltua asettaa kyseisten palvelujen laatua, saatavuutta ja tehokkuutta koskevia vaatimuksia,

— tarvittaessa määrätä velvoite maksaa tukiosuus 7 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusjärjestelmiin, jos yleispalvelun tarjoaminen aiheuttaa nettokustannuksia ja kohtuuttoman rasituksen 4 artiklan mukaisesti nimetyille yleispalvelun tarjoajalle tai tarjoajille,

— tarvittaessa määrätä velvoite maksaa tukiosuus 22 artiklassa tarkoitettuihin kansallisten sääntelyviranomaisten toimintakustannuksiin,

— tarvittaessa velvoittaa tai määrätä noudattamaan kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä työehtoja.

Ensimmäisessä luetelmakohdassa ja 3 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ja vaatimuksia voidaan asettaa vain nimetyille yleispalvelun tarjoajille.

Lukuun ottamatta yrityksiä, jotka on nimetty yleispalvelun tarjoajiksi 4 artiklan mukaisesti, valtuutukset eivät saa

— olla määrällisesti rajoitettuja,

- edellyttää sekä yleispalveluvelvoitteita että velvollisuutta maksaa tukiosuus kustannustenjakomekanismiin samojen yleispalvelun osatekijöiden tai valtion alueen osalta,
- johtaa rinnakkaisiin ehtoihin, jotka ovat sovellettavissa yrityksiin muun kuin alakohtaisen kansallisen lainsäädännön perusteella,
- asettaa muita teknisiä tai toiminnallisia ehtoja kuin sellaisia, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen, velvoitteiden ja vaatimusten on oltava avoimia, saatavilla, syrjimättömiä, oikeasuhteisia, täsmällisiä ja yksiselitteisiä, ne on julkistettava etukäteen ja niiden on perustuttava objektiivisiin perusteisiin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että perusteet, joilla valtuutus on kokonaan tai osittain evätty tai peruttu, saatetaan hakijan tietoon, ja niiden on luotava muutoksenhakumenettely.”

11) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohdan sekä 55 ja 95 artiklan perusteella toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 9 artiklassa tarkoitettujen, postipalvelujen kaupallista tarjoamista yleisölle koskevien menettelyjen yhdenmukaistamiseksi.”

12) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät komission ehdotuksesta ja perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohdan sekä 55 ja 95 artiklan perusteella yhdenmukaistamistoimenpiteet, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että käyttäjillä ja postipalvelun tarjoajalla tai tarjoajilla on pääsy postiverkkoon avoimin ja syrjimättömin edellytyksin.”

13) Lisätään artikla seuraavasti:

”11 a artikla

Jos se on tarpeen käyttäjien edun suojelemiseksi ja/tai tehokkaan kilpailun edistämiseksi, ja kansalliset olosuhteet ja kansallinen lainsäädäntö huomioon ottaen, jäsenvaltioiden on varmistettava avoin ja syrjimätön pääsy postialan infrastruktuurin osiin tai yleispalvelun piirissä tarjottaviin palveluihin, joita ovat muun muassa postinumerojärjestelmä, osoitetietokanta, postilokerot, kirjelaatikat, osoitteenmuutostiedot, jälkilähetyspalvelu ja perille toimittamattomien lähetysten palautuspalvelu. Tällä säännöksellä ei rajoiteta jäsenvaltioiden oikeutta toteuttaa toimenpiteitä postiverkkoon pääsyn varmistamiseksi avoimin, suhteellisin ja syrjimättömin ehdoin.”

14) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

”12 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kukin yleispalvelu hinnoitellaan seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- hintojen on oltava kohtuulliset ja sellaiset, että palvelut ovat kaikkien käyttäjien saatavilla heidän maantieteellisestä sijainnistaan riippumatta ja kansalliset erityisolosuhteet huomioon ottaen. Jäsenvaltiot voivat pitää yllä tai ottaa käyttöön sokeille ja heikkonäköisille tarkoitettuja maksuttomia postipalveluja,

- hintojen on oltava kustannuslähtöisiä ja kannustettava tehokkaaseen yleispalvelun tarjontaan. Jos yleinen etu niin vaatii, jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa koko alueellaan ja/tai ulkomaanpalvelujen osalta yhtenäistä hinnoittelua yksikköhintaan tarjottaviin palveluihin ja muihin postilähettyksiin,

- yhtenäisen hinnoittelun käyttäminen ei poista yleispalvelujen tarjoajan tai tarjoajien oikeutta tehdä yksittäisiä hintasopimuksia käyttäjien kanssa,

- hinnoittelun on oltava avointa ja syrjimätöntä,

— jos yleispalvelun tarjoajat soveltavat erityishintoja, esimerkiksi yrityksille, joukkolähetysten postittajille tai eri käyttäjiltä saadun postin kokoajille tarjottavien palveluiden osalta, niiden on noudatettava avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita sekä hintojen että niihin liittyvien ehtojen osalta. Hintoja ja niihin liittyviä ehtoja on sovellettava samalla tavalla sekä sellaisten kolmansien osapuolten välillä että kolmansien osapuolten ja yleispalvelun tarjoajien välillä, jotka tarjoavat vastaavia palveluja. Kaikkien tällaisten hintojen on oltava myös sellaisten käyttäjien, erityisesti yksityisten käyttäjien ja pienten ja keski suurten yritysten, saatavilla, jotka lähettävät postilähetystyksiä samoin ehdoin.”

15) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yleispalvelun tarjoajat noudattavat tämän artiklan säännösten mukaista laskentajärjestelmää.

2. Yleispalvelun tarjoajien on sisäisessä laskennassaan pidettävä selkeästi erillään kukin sellainen palvelu ja tuote, joka on osa yleispalvelua, ja ne, jotka eivät ole osa sitä. Tätä eriytettyä laskentaa käytetään apuna jäsenvaltioiden laskiessa yleispalvelun nettokustannuksia. Näitä sisäisiä laskentajärjestelmiä on hoidettava johdonmukaisesti sovellettavien ja objektiivisesti perusteltavissa olevien kustannuslaskennan perusteiden mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuissa laskentajärjestelmissä kustannukset on kohdennettava seuraavasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista:

a) tiettyyn palveluun tai tuotteeseen suoraan kohdistettavissa olevat kustannukset kohdistetaan siihen;

b) yleiskustannukset, joita ei voida suoraan kohdistaa tiettyyn palveluun tai tuotteeseen, kohdennetaan seuraavasti:

i) yleiskustannukset kohdennetaan aina kun se on mahdollista niiden alkuperän välittömän selvittämisen perusteella,

ii) jos välitön selvittäminen ei ole mahdollista, yleiset kustannusluokat kohdistetaan niiden epäsuorien yhteyksien perusteella, joita niillä on sellaiseen toiseen kustannusluokkaan tai kustannusluokkien ryhmään, joihin tapahtuva suora osoittaminen tai kohdistaminen ei ole mahdollista; epäsuoran yhteyden on perustuttava vertailtavissa oleviin kustannusrakenteisiin,

iii) kun ei voida löytää suoria eikä epäsuoria kustannusten kohdentamiskeinoja, kustannusluokka kohdistetaan yleisen kustannusten kohdentamisperusteen mukaan, joka lasketaan käyttämällä kaikkien toisaalta kuhunkin yleispalveluun ja toisaalta muihin palveluihin suoraan tai epäsuorasti osoitettujen tai kohdistettujen kustannusten välistä suhdelukua,

iv) yleiskustannukset, jotka ovat tarpeen sekä yleispalvelun että muun kuin yleispalvelun tarjoamiseksi, kohdennetaan asianmukaisesti; samoja kustannustekijöitä on sovellettava sekä yleispalveluun että muuhun kuin yleispalveluun.”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jos asianomainen jäsenvaltio ei ole käyttänyt 7 artiklan mukaista yleispalvelun rahoitusjärjestelmää ja jos kansallinen sääntelyviranomaisen katsoo, ettei yksikään kyseisen jäsenvaltion nimetyistä yleispalvelun tarjoajista saa valtiolta piilo- tai muuta tukea ja että kilpailu markkinoilla on tehokasta, kansallinen sääntelyviranomaisen voi päättää olla soveltamatta tämän artiklan vaatimuksia.”;

c) lisätään kohdat seuraavasti:

”9. Tätä artiklaa voidaan kuitenkin soveltaa yleispalvelun tarjoajaan, joka on nimetty ennen markkinoiden täydellisen avaamisen lopullista päivämäärää ja niin kauan kuin muita yleispalvelun tarjoajia ei ole nimetty. Kansallisen sääntelyviranomaisen on ilmoitettava komissiolle etukäteen tällaisen päätöksen tekemisestä.

10. Jäsenvaltio voi vaatia niitä postipalvelujentarjoajia, joita vaaditaan maksamaan tukiosuus korvausrahoon, ottamaan käyttöön asianmukainen eriytetty laskenta rahaston toiminnan varmistamiseksi.”

16) Muutetaan 16 artikla seuraavasti:

a) korvataan kolmannen kohdan toinen luettelukohta seuraavasti:

”— Euroopan parlamentti ja neuvosto yhteisön sisäisten ulkomaanpalvelujen osalta (katso liite II). Tulevaisuudessa teknisen kehityksen ja markkinakehityksen johdosta tehtävät näiden standardien mukautukset toteutetaan 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti.”

b) korvataan neljäs kohta seuraavasti:

”Ulkopuolisten elinten, joilla ei ole mitään yhteyksiä yleispalvelun tarjoajiin, on ainakin kerran vuodessa suoritettava riippumaton suoritusarviointi 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävän sääntelymenettelyn mukaisesti tarkemmin määrättävien yhdenmukaisten edellytysten vallitessa, ja arvioinnista on julkaistava kertomuksia ainakin kerran vuodessa.”

17) Korvataan 18 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Yhteisön sisäisten ulkomaanpalveluiden laatustandardit on vahvistettu 16 artiklan mukaisesti liitteessä II.

2. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat, jos poikkeukselliset infrastruktuuriin liittyvät tai maantieteelliset olosuhteet niin vaativat, myöntää vapautuksia liitteessä II säädettyistä laatustandardeista. Jos kansalliset sääntelyviranomaiset myöntävät tällä tavoin vapautuksia, niiden on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle. Komissio antaa vuosittain 21 artiklan nojalla perustetulle komitealle tiedoksi kertomuksen 12 edeltävän kuukauden aikana saaduista ilmoituksista.”

18) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

”19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki postipalvelujen tarjoajat tarjoavat käyttöön avoimet, yksinkertaiset

ja huokeat menettelyt postipalvelujen käyttäjien valitusten käsittelemiseksi, erityisesti kun on kyse lähetysten katoamisesta, varastamisesta tai vahingoittumisesta tai palvelujen laatustandardien noudattamatta jättämisestä (mukaan lukien menettelyt vastuun määrittelemiseksi tapauksissa, joissa osapuolina on useampi kuin yksi toimija), sanotun kuitenkin rajoittamatta korvausjärjestelmiä koskevia asiaankuuluvia kansainvälisiä ja kansallisia säännöksiä.

Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että riidat voidaan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen menettelyjen avulla ratkaista oikeudenmukaisesti ja joutuisasti ja että tarvittaessa käytössä on takaisinmaksuja/tai korvausjärjestelmä.

Jäsenvaltioiden on myös rohkaistava riippumattomien tuomioistuimen ulkopuolisten järjestelmien kehittämistä postipalvelujen tarjoajien ja käyttäjien välisten riitojen ratkaisemiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjät voivat yksittäin toimien tai, kansallisen lainsäädännön niin sallien, yhdessä käyttäjien ja/tai kuluttajien etujärjestöjen kanssa saattaa toimivaltaisen kansallisen viranomaisen käsiteltäväksi tapaukset, joissa käyttäjät ovat esittäneet yleispalvelun piiriin kuuluvia postipalveluja tarjoaville yrityksille valituksia, joita ei ole tyydyttävästi ratkaistu, sanotun kuitenkin rajoittamatta muita kansallisen tai yhteisön lainsäädännön mukaisia muutoksenhakumahdollisuuksia.

Jäsenvaltioiden on 16 artiklan mukaisesti huolehdittava siitä, että yleispalvelun tarjoajat ja tarvittaessa yleispalvelun piiriin kuuluvia palveluja tarjoavat yritykset julkaisevat suoritusarviointonsa seurantaan koskevan vuosikertomuksen yhteydessä tiedot, joista käy ilmi valitusten määrä ja niiden käsitelytapa.”

19) Korvataan 21 artikla seuraavasti:

”21 artikla

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän artiklaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohdassa ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

20) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”22 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä postialaa varten yksi tai useampi kansallinen sääntelyviranomainen, joka on oikeudellisesti ja toiminnallisesti postialan toimijoista riippumaton. Niiden jäsenvaltioiden, jotka vielä omistavat postipalvelujen tarjoajia tai joilla on niitä koskevaa määräysvaltaa, on varmistettava, että sääntelytoiminta ja omistus-oikeuteen tai määräysvaltaan liittyvä toiminta erotetaan rakenteellisesti tehokkaasti toisistaan.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tästä direktiivistä johtuvia tehtäviä hoitamaan nimeämänsä kansalliset sääntelyviranomaiset. Jäsenvaltioiden on julkaistava kansallisille sääntelyviranomaisille kuuluvat tehtävät helposti saatavilla olevassa muodossa, varsinkin jos tehtävät annetaan useammalle kuin yhdelle elimelle. Yhteisen edun mukaisissa asioissa jäsenvaltioiden on tarvittaessa huolehdittava näiden viranomaisten ja kilpailulainsäädännön ja kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten välisestä kuulemisesta ja yhteistyöstä.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten erityisenä tehtävänä on huolehtia tästä direktiivistä johtuvien veloitteiden noudattamisesta ennen kaikkea luomalla seuranta- ja sääntelymenettelyjä yleispalvelun tarjonnan varmistamiseksi. Niiden tehtävänä voi olla myös kilpailusääntöjen noudattamisen varmistaminen postialalla.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on asianmukaisissa olemassa olevissa elimissä tehtävä tiivistä yhteistyötä ja annettava keskinäistä apua tämän direktiivin soveltamisen helpottamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansallisella tasolla on käytössä tehokkaita menettelyjä, joiden mukaisesti jokaisella sellaisella käyttäjällä ja postipalvelujen tarjoajalla, johon kansallisen sääntelyviranomaisen tekemä päätös vaikuttaa, on oikeus hakea päätökseen muutosta asianomaisista osapuolista riippumattomalta muutoksenhakuelimeltä. Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös on voimassa, kunnes muutoksenhaku on käsitelty, jollei muutoksenhakuelin toisin päätä.”

21) Lisätään luku seuraavasti:

”9 a LUKU

Tietojen antaminen

22 a artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että postipalvelujen tarjoajat antavat etenkin kansallisille sääntelyviranomaisille kaikki tiedot, myös taloudelliset tiedot ja yleispalvelun tarjoamista koskevat tiedot, erityisesti seuraaviin tarkoituksiin:

a) jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat varmistaa tämän direktiivin säännösten tai sen perusteella tehtyjen päätösten noudattamisen;

b) selkeästi määriteltyihin tilastointitarkoituksiin.

2. Postipalvelujen tarjoajien on pyynnöstä ja tarvittaessa luottamuksellisesti toimitettava tällaiset tiedot viipymättä kansallisen sääntelyviranomaisen edellyttämän aikataulun mukaisesti ja sen vaatimalla tarkkuudella. Kansallisen sääntelyviranomaisen pyytämien tietojen on oltava oikeassa suhteessa sen tehtävien suorittamiseen nähden. Kansallisen sääntelyviranomaisen on perusteltava tietojen saantia koskeva pyyntönsä.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset toimittavat komissiolle sen pyynnöstä tarvittavat ja asiaankuuluvat tiedot, joita se tarvitsee suorittaakseen tämän direktiivin mukaiset tehtävänsä.

4. Jos kansallinen sääntelyviranomainen katsoo, että tiedot ovat liikesalaisuuksia koskevien yhteisön ja kansallisten sääntöjen mukaisesti luottamuksellisia, komission ja kyseisten kansallisten sääntelyviranomaisten on säilytettävä tällainen luottamuksellisuus.”

22) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

”23 artikla

Joka neljäs vuosi ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän direktiivin soveltamista koskevan kertomuksen, johon sisältyvät asianmukaiset tiedot alan kehityksestä, erityisesti talouden, yhteiskunnan ja työllisyyden rakenteista ja teknologiaa koskevista näkökohdista sekä palvelun laadusta. Kertomukseen liitetään mahdolliset ehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

23) Lisätään artikla seuraavasti:

”23 a artikla

Komissio avustaa jäsenvaltioita tämän direktiivin täytäntöönpanossa, yleispalvelun nettokustannusten laskeminen mukaan luettuna.”

24) Kumotaan 24, 25, 26 ja 27 artikla.

25) Lisätään seuraava teksti liitteenä I:

”LIITE I

Yleispalvelun mahdollisten nettokustannusten laskemista koskevat ohjeet

A osa: Yleispalveluvelvoitteen määritelmä

Yleispalveluvelvoitteilla tarkoitetaan 3 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita, jotka jokin jäsenvaltio on asettanut postipalvelun tarjoajalle ja jotka koskevat postipalvelun tarjontaa tietyllä maantieteellisellä alueella, mukaan lukien tarvittaessa asianomaisella maantieteellisellä alueella tämän palvelun tarjontaan sovellettavat yhtenäiset hinnat tai tiettyjen sokeille tai heikkonäköisille tarkoitettujen maksuttomien palvelujen tarjoaminen.

Näihin velvoitteisiin voivat sisältyä muun muassa seuraavat:

- jakelupäivien lukumäärä, jos se ylittää direktiivissä säädetyn,
- yleispalveluvelvoitteiden täyttämiseksi vaadittava lähetyspaikkatiheys,
- yleispalvelun kohtuullinen hinnoittelu,
- yleispalvelun yhdenmukaiset hinnat,
- tiettyjen maksuttomien palvelujen tarjoaminen sokeille ja heikkonäköisille.

B osa: Nettokustannusten laskenta

Kansallisten sääntelyviranomaisten on harkittava kaikkia kannustimia, joilla postipalvelun tarjoajat (yleispalvelun tarjoajiksi nimetyt tai muut) saadaan tarjoamaan yleispalveluvelvoitteisiin kuuluvia palveluja kustannustehokkaasti.

Yleispalveluvelvoitteen nettokustannukset ovat kustannuksia, jotka liittyvät ja joita tarvitaan yleispalvelun toimintaan. Yleispalveluvelvoitteiden nettokustannukset on laskettava niiden nettokustannusten erotuksena, joita nimetyille yleispalvelun tarjoajalle aiheutuu toisaalta toiminnasta yleispalveluvelvoitteiden piirissä ja toisaalta toiminnasta ilman yleispalveluvelvoitteita.

Laskennassa on otettava huomioon kaikki muut asiaan vaikuttavat tekijät, myös kaikki yleispalvelua tarjoamaan nimetyille postipalvelujen tarjoajalle kertyvät aineettomat hyödyt ja markkinaedut, oikeus kohtuulliseen voittoon ja kannustimet kustannustehokkuuteen pyrkimiseksi.

On kiinnitettävä asianmukaista huomiota niiden kustannusten asianmukaiseen arviointiin, jotka nimetty yleispalvelun tarjoaja olisi välttänyt, jollei sillä olisi yleispalveluvelvoitteita. Nettokustannusten laskennassa olisi otettava huomioon yleispalvelua tarjoavan operaattorin saamat hyödyt, myös aineettomat.

Laskennan on perustuttava kustannuksiin, jotka aiheutuvat:

- i) yksilöityjen palvelujen osatekijöistä, jos näitä palveluja voidaan tarjota ainoastaan tappiolla tai tavanomaisista kaupallisista ehdoista poikkeavin kustannuksin. Tähän ryhmään voi kuulua A osassa määriteltyjen palvelujen kaltaisia palvelujen osatekijöitä;
- ii) tiettyjen käyttäjien tai käyttäjäryhmien palvelemisesta, jos heille voidaan tarjota palveluja ainoastaan tappiolla tai tavanomaisista kaupallisista ehdoista poikkeavin kustannuksin, kun otetaan huomioon tietyn palvelun tarjoamisesta aiheutuvat kustannukset, siitä syntyneet tulot ja jäsenvaltion mahdollisesti asettamat yhdenmukaiset hinnat.

Tähän kustannusluokkaan kuuluvat ne käyttäjät tai käyttäjäryhmät, joille yleispalveluvelvoitteista vapaa kaupallinen toimija ei tarjoaisi palvelua.

Yleispalveluvelvoitteiden tiettyjen osien nettokustannukset lasketaan erikseen, jottei mahdollisia suoria tai epäsuoria etuja ja kustannuksia lasketa kahteen kertaan. Kokonaiskustannukset, joita yleispalveluvelvoitteet aiheuttavat nimetyille yleispalvelun tarjoajalle, on laskettava siten, että yleispalveluvelvoitteiden erityisistä osatekijöistä aiheutuvat nettokustannukset lasketaan yhteen ja kaikki aineettomat hyödyt otetaan huomioon. Vastuu nettokustannusten tarkistamisesta on kansallisella sääntelyviranomaisella. Yleispalvelun tarjoajien on tehtävä yhteistyötä kansallisen sääntelyviranomaisen kanssa, jotta se voi tarkistaa nettokustannukset.

C osa: Yleispalveluvelvoitteista mahdollisesti aiheutuvien nettokustannusten kattaminen

Yleispalveluvelvoitteista mahdollisesti aiheutuvien nettokustannusten kattaminen tai rahoittaminen voi edellyttää, että nimetyt yleispalvelun tarjoajat saavat korvauksen palvelujen tarjoamisesta muin kuin kaupallisin ehdoin. Koska tällainen korvaus merkitsee varojen siirtoja, jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne toteutetaan puolueettomasti, avoimesti, syrjimättömästi ja oikeasuhteisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että varojen siirrosta saa aiheutua mahdollisimman vähän kilpailun tai käyttäjien kysynnän vääristymistä.

7 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun rahastoon perustuvan jakojärjestelmän toiminnassa olisi käytettävä avointa ja puolueetonta tapaa maksujen keräämiseksi, jotta vältetään maksujen periminen yrityksiltä sekä panoksista että tuotoksista.

Rahastoa hallinnoivan riippumattoman elimen vastuulla on periä maksut yrityksiltä, joiden on arvioitu kyseisessä jäsenvaltiossa olevan velvollisia osallistumaan yleispalveluvelvoitteiden nettokustannuksiin, ja valvoa varojen siirtoa niille yrityksille, joilla on oikeus saada maksuja rahastosta.”

26) Liitteestä tulee liite II.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamisesta antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

3 artikla

1. Seuraavat jäsenvaltiot voivat 2 artiklasta poiketen lykätä tämän direktiivin täytäntöönpanon 31 päivään joulukuuta 2012 palvelujen varaamiseksi edelleen yhdelle tai useammalle yleispalvelujen tarjoajalle:

- Tšekin tasavalta
- Kreikka
- Kypros
- Latvia
- Liettua
- Luxemburg
- Unkari
- Malta
- Puola
- Romania
- Slovakia.

Nämä jäsenvaltiot voivat päättää panna tämän direktiivin täytäntöön aikaisemmin.

2. Asianomaisten jäsenvaltioiden on viimeistään 27 päivänä elokuuta 2008 vahvistettava komissiolle aikovansa käyttää 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta lykätä täytäntöönpanoa.

3. Jäsenvaltiot, jotka lakkauttavat varatut palvelunsa ennen 31 päivää joulukuuta 2012, voivat 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana kieltäytyä myöntämästä direktiivin 97/67/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädettyä valtuutusta kyseisiin lakkautettuihin varattuihin palveluihin kuuluvia palveluja varten yleispalvelun piiriin kuuluvia palveluja tarjoaville postialan toimijoille tai sellaisille niiden hallitsemille yrityksille, joille on myönnetty valtuutus varattuja palveluja varten toisessa jäsenvaltiossa.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 20 päivänä helmikuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. LENARČIČ